

at understøtte det Forslag, som jeg troer er af Bigtighed, for ikke at forhindre den Samfærdsel, som finder Sted mellem St. Thomas og Amerika paa den ene Side, og St. Croix paa den anden Side, og som efter hvad jeg har anført er af særdeles Bigtighed i de 5 Maanedere af Aaret, hvor Colonierne aldeles ingen Tilførsel have fra Møderlandet.

Ordføreren: Jeg skal først i Anledning af Vædringsforslaget under Nr. 1 tillade mig at foreslaae, at Redactionen maa gives en Forandring, hvorved det blev endnu mere bestemt, efter derom at have havt Leilighed til at conferere med den høitærede Finantsminister. Det er nu vel saa, som af ham anført, at Bestemmelsen i Forordningen af 1833 ikke har givet nogen Anledning til Misforstaaelse, idet man altid har vidst hvad Meningen var med denne Bestemmelse; men jeg skulde dog antage, efter at jeg har erfaret af flere Skippere, som føre Skibe paa Vestindien og ligeledes af flere Handlende, at der dog kunde være Meningsforskjel om denne Paragraph, at det dog vilde være rigtigt, at gjøre den endnu tydeligere ved at forandre Redactionen. Den vilde da blive, som jeg skal tillade mig at oplæse: „I Christiansstad betales desuden, til Vedligeholdelse af Stædens Bolværker med videre, en særlig Afgift lig det halve Beløb af Ankerpenge efter den ovennævnte Takt“. Jeg skal tillade mig ret strax at meddele denne Opkrift til den høitærede Formand og jeg tør vel antage, at der ikke fra Thingets Side vil være Noget derimod at erindre, da efter den Indholdet fremdeles bliver det samme som hidtil, men kun udtrykt med andre Ord. Angaaende de Bemærkninger, som ere fremkomne angaaende Vædringsforslaget under Nr. 4, da kan jeg ikke finde mig overbevist om, at det skulde være hensigtsmæssigt at optage en saadan Bestemmelse som den foreslaaede i Loven. Jeg troer virkelig efter Forholdene paa St. Croix, at det vil være af liden eller ingen praktisk Betydning, at tilstede en saadan Godtgjørelse eller Tilbagebetaling. Det er under et saa varmt Klima som paa St. Croix slet ikke at vente, at nogen fornuftig Handlende vil besætte sig med der at gjøre Dplag af Provisions-Artikler; jeg troer, som sagt, at man

kun derved faaer en Bestemmelse ind i Toldlovgivningen, som yderligere complicerer denne og gjør det yderligere besværligt for Toldbestyrelsen at udføre sine Forretninger. Jeg kan ikke frasælde den Ansættelse, som Udvalget har udtalt i sin Betænkning, og jeg troer, at naar de coloniale Forhold modtage deres Ordning, tør det maaskee være det rigtigste at have Opmærksomheden henvendt paa i det Hele at frasælde Indførselstolden paa St. Croix, da den forarsager en Deel Embedsmænds Ansættelse og betydelige Udgifter for Colonierne, og dersom man ikke i denne og flere Retninger vil simplificere det hele Bestyrelses-System, saa frygter jeg for, at Colonierne ville vedblive at være paa Møderlandet. Det er derfor jeg troer, at man ikke nu skal foretage lignende Foranstaltninger, naar man ikke kan have Uvissheden om det vilde blive til virkelig Nytte eller ikke, og jeg maa saaledes vedblivende mene, at der ikke kan være nogen væsentlig Anledning til efter den Afstemning, som fandt Sted ved Sagens anden Behandling nu at gjøre en Forandring dert i Overensstemmelse med Vædringsforslaget, men at det vil være rigtigst at lade det have sit Forblivende med den Bestemmelse, som indeholdes i Forordningen af 6te Juni 1833, en Forordning, der vistnok har taget Hensyn til Forholdene i Vestindien og den Frihed, man har villet give Handelen, i saa høi Grad, som man under de nærværende Omstændigheder, og indtil hele Colonialforholdet bliver ordnet, maa ansee for tilstrækkelig.

Orholm: Idet jeg fuldkommen deler den arede Ordførers Ansættelse med Hensyn til at St. Croix ikke egner sig til Dplag, navnlig af Provisionsartikler, kommer jeg dog med Hensyn til Conclustonen heraf til et ganske andet Resultat; jeg mener nemlig, at netop fordi Dplag der ikke kunde finde Sted, er det vigtigt for dem, der ønske at modtage Provisioner paa Speculation, at kunne erholde Godtgjørelse af Indførselstolden, naar de netop paa Grund af Climatets Vægfæfthed see sig nødsagede til snarest muligt at borttage Provisionerne igjen, isald de maatte have havt et uheldigt Marked paa St. Croix, da de ikke kunne taale at forblive der i Forventning om